

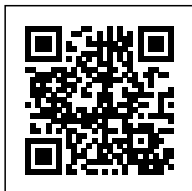


PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

37/1

Stanovisko vlády k návrhu poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona o péči řádného hospodáře u svěřeného majetku veřejnoprávních korporací



Doručeno poslancům: 20. prosince 2013 v 14:01

Stanovisko vlády

k návrhu poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona o péči řádného hospodáře u svěřeného majetku veřejnoprávních korporací (sněmovní tisk č. 37)

Vláda na své schůzi dne 18. prosince 2013 projednala a posoudila návrh návrhu poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona o péči řádného hospodáře u svěřeného majetku veřejnoprávních korporací, a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas** z těchto důvodů:

1. Navrhovaná úprava je nadbytečná, neboť stávající právní úprava, jak v případě hospodaření s majetkem státu, tak v případě hospodaření s majetkem územních samosprávních celků, úpravu péče o uvedený majetek obsahuje. V obou případech by se jednalo o úpravu duplicitní. V případě hospodaření s majetkem státu je dokonce míra odbornosti vyžadovaná platnou právní úpravou vyšší, neboť na rozdíl od předloženého návrhu je zde (§ 47 zákona č. 219/2000 Sb., majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů) stanoven požadavek „odborné péče“; nepostačují tedy pouhé průměrné znalosti, ale jsou vyžadovány nadprůměrné znalosti a dovednosti a jednání s neobvyklou pečlivostí. Upravena je také odpovědnost fyzických osob, na které se tyto podavky vztahují, neboť podle § 47 odst. 2 uvedeného zákona tyto osoby odpovídají za porušení stanovených povinností a za škodu, která tím státu vznikla, v rozsahu trestněprávních, pracovněprávních a občanskoprávních předpisů.

2. Úprava povinnosti zástupců územních samosprávných celků při jednání se „svěřeným majetkem“ v zákoně č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů, by byla zcela nesystematická, neboť nakládání s majetkem do předmětu úpravy tohoto zákona, tak jak je vymezen v jeho § 1, věcně nespadá. Tato problematika je řešena v zákonech upravujících jednotlivé územní samosprávné celky, tedy v § 38 a 39 obecního zřízení, § 17 a 18 krajského zřízení a § 35 a 36 zákona o hlavním městě Praze.
3. Navrhovaná doplnění zákona č. 219/2000 Sb. a zákona č. 250/2000 Sb. by ve vztahu ke shora zmíněné duplicitě úpravy a také vzhledem k nejasným pojmům „zástupce státu“, resp. „zástupce územního samosprávného celku“, a „svěřený majetek“, nekorespondujícím s terminologií užívanou těmito zákony, vyvolávala interpretační a aplikační problémy. Pojem „zástupce“ v zákonem předpokládaném kontextu ani jeden z uvedených zákonů nepoužívá a jeho navrhované použití nevystihuje povahu osoby, která za dotčené veřejnoprávní korporace jedná, a implikuje spíše využití právního institutu zastoupení, jak jej zná civilní právo. Pokud jde o pojem „svěřený majetek“, ten sice zákonem č. 250/2000 Sb. užíván je, avšak pro označení majetku ve vlastnictví zřizovatele, který je svěřen jeho organizační složce nebo příspěvkové organizaci k výkonu činnosti, pro niž byla územním samosprávným celkem zřízena. Organizační složka územního samosprávného celku ani příspěvková organizace územního samosprávného celku navíc nejsou zástupci tohoto územního samosprávného celku.
4. Pokud by zákon č. 219/2000 Sb. byl doplněn tak, jak je navrhováno, nevztahovalo by se nové ustanovení na státní organizace vyňaté z působnosti tohoto zákona, tj. na státní podniky, státní organizace, které se řídí zákonem o státním podniku, a na Budějovický Budvar, národní podnik.
5. Odůvodnění předloženého návrhu je přinejmenším zčásti nepodložené. Není například důvod k pochybnosti o tom, zda je dána povinnost spravovat nebo opatrovat cizí majetek u osob označovaných za veřejné úředníky. Zaměstnanci státu nebo územních samosprávných celků, kterým je svěřeno hospodaření s majetkem státu nebo územních samosprávných celků, nesou odpovědnost za správu nebo opatrování tohoto majetku podle zákoníku práce.

6. Zpracování předloženého návrhu zákona neodpovídá ustáleným legislativně technickým zvyklostem, především pokud jde o jeho název navrhovaného zákona, jehož obsahem jsou pouze novely jiných zákonů. Navrhovaný název je navíc zavádějící, neboť návrh se jednak netýká všech veřejnoprávních korporací, ale pouze státu a územních samosprávných celků, a navíc jakkoliv nevymezuje obsah pojmu „péče řádného hospodáře“, ale pouze jej používá jako kritérium pro vymezení požadované odbornosti při nakládání s majetkem státu a územních samosprávných celků.